

981112-1

Když chceme mluvit resp. přemýšlet o mýtu, musíme se nejdříve zbavit představy, že jde o mluvení, povídání (byť jiného typu, než jaký je nám dnes běžný). Šlo rozhodně o víc, o něco bytostně odlišného od pouhého promlouvání, totiž o jakési nové osvětí, které znamenalo pro dávného člověka hned dvojí: 1) jednak nový svět, který se stal nikoliv pouhou alternativou „světa“ dosavadního (tzv. přírody), ale něčím hlubším a širším, do čeho bylo lze postupně vtahovat všechno důležité z onoho původního („přírodního“) světa, ale 2) zároveň nový typ osvojení skutečnosti, ať už té „staré“, „původní“ („přírodní“), anebo té nové skutečnosti, která se stávala postupně čímisi důležitějším, závažnějším než vše, co bylo důležité a závažné až dosud.

(Praha, 981112-1.)